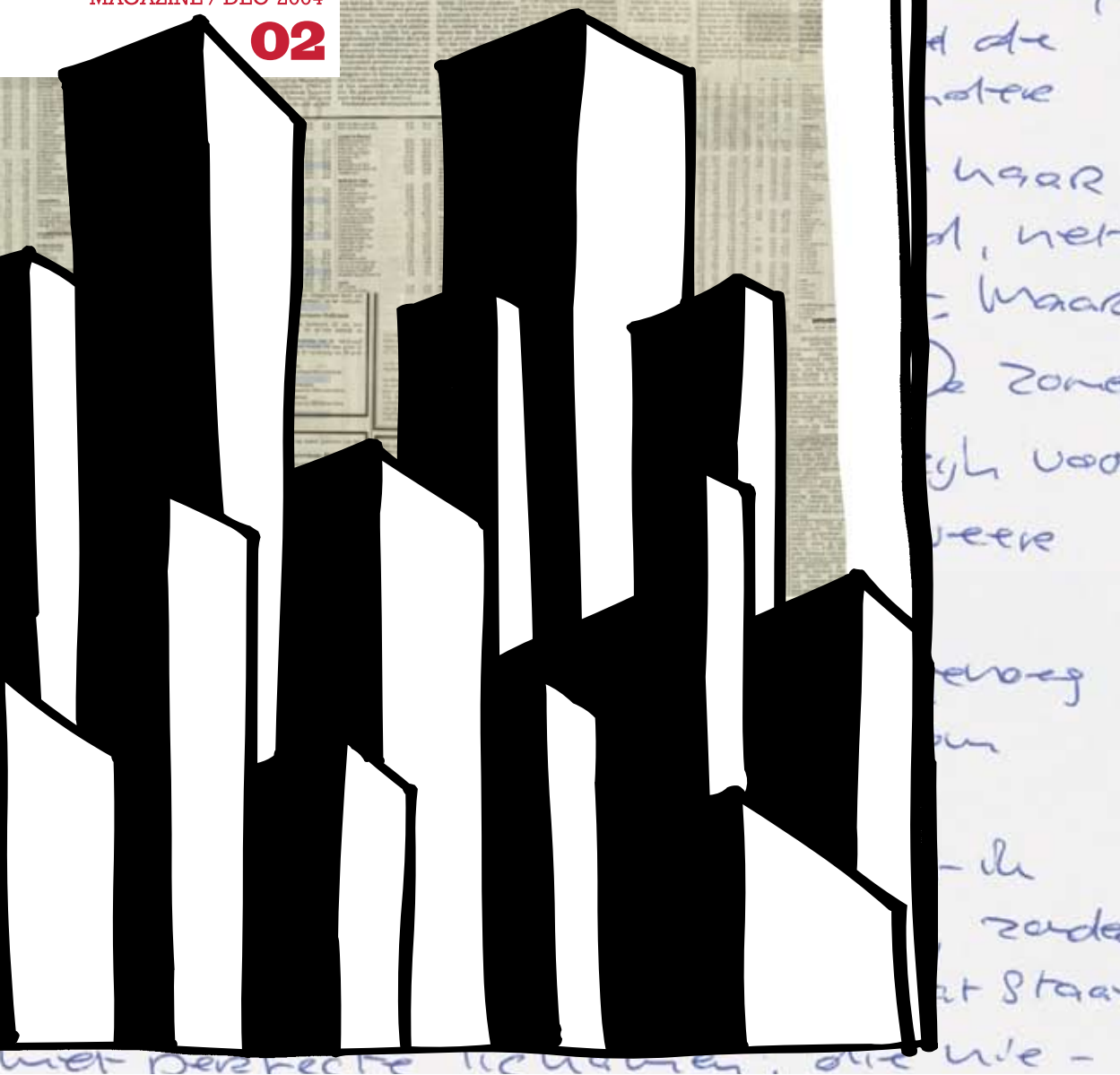

VAN TAC

TEMPORARY ART CENTRE
EINDHOVEN
MAGAZINE / DEC-2004

02

VOORWOORD

Je hebt nu het tweede nummer van VANTAC Magazine in handen. Hierin vind je interviews met kunstenaars uit verschillende disciplines die in TAC atelier houden. Daarnaast wordt aandacht besteed aan evenementen die in TAC plaatsvinden. In dit nummer gaan we ook in op het ontstaan van TAC én de toekomstplannen.

VANTAC is een uitgave van het TAC, het Temporary Art Centre in Eindhoven. Het magazine wordt gemaakt door professionele schrijvers, fotografen en ontwerpers.

De grafische vormgeving en de illustratie van de omslag worden voor elke editie speciaal gemaakt door ontwerpers en kunstenaars die in het TAC zijn gehuisvest. Zij krijgen hierbij volledige vrijheid in hun werk. Voor dit nummer is de omslag vervaardigd door Gijs Pape. De grafische vormgeving van het binnenwerk is gedaan door Erie de Haas. Voor de eerste editie werd dit gedaan door respectievelijk Anouk Bax en Mariëlle Mijs (Made in Holland.nl)

Loek Daemen

Hoofdredacteur VANTAC

	2-3	4-5
	TAC en toekomst	Fotopagina
6-7	8-9	10-11
Kim van Leuken	Kim van Leuken	Oud Op Nieuw '05
12-13	14-15	16-17
Ad Peijnenburg	Ad Peijnenburg	Terugblik Rollator!
18-19	20-21	22-23
Terugblik Rollator!	De Boekenmakers	Eric de Haas
24-25	26-27	28-29
Meesters & v.d. Park Lijm	Aaron van Erp	Aaron van Erp
30-31	32-33	
Over Tac	Paul Panhuizen	
Vacatures & Cursussen	Gijs Pape	

VANTAC is een uitgave van TAC.

Temporary Art Centre, Vonderweg 1, 5611 BK Eindhoven,
T. 040-2461325, www.tac.nu, info@tac.nu

Voor meer informatie over deze publicatie: vantac@tac.nu

Hoofdredactie en organisatie Loek Daemen *eindredactie* Chriz van de Graaf *tekstredactie* Fulco Treffers *beeldredactie* Eric de Haas, Loek Daemen *teksten* Chriz van de Graaf, Rachèl Sloven, Esther Fransch, Claartje van den Broek, Twan Hofman, Loek Daemen *ontwerp cover/logo* Mariëlle Mijs (Made in Holland.nl) *grafisch ontwerp binnenwerk* Eric de Haas *illustratie omslag* Gijs Pape *fotografie* Joris Klinkenbijn, Rob Stork, Lisa Klappe, Bram Saeys *aangeleverde fotografie* Kim van Leuken/Daniel Schweizer, Angeline Bekkers, Jochen van der Heijde, Guus Veldhuis *druk* Drukkerij De Witte B.V. oplage 1750 *verspreiding* Dennis Ploeger, Nout Iggen.

Alle auteursrechten ten aanzien van (de inhoud van) deze publicatie worden uitdrukkelijk voorbehouden.
Deze rechten berusten bij het Temporary Art Centre c.q. de betreffende auteur.

Het Temporary Art Centre (TAC) is een culturele broedplaats van en voor mensen die over grenzen heen kijken, lief hebben, en niet geïnteresseerd zijn in middle-of-the-road. Er zijn meer dan 10 zalen, goed voor 30 tot 500 mensen en er zijn ruim 80 ateliers, werkplaatsen en kantoren die gehuurd kunnen worden door culturele ondernemers (kunstenaars, muzikanten, dansers, organisatoren, theaternmakers, schrijvers, ontwerpers, etc) die meer willen. TAC is gevestigd in een prachtig oud Philipsgebouw, in hartje centrum van Eindhoven.

TAC vs PETRI

TAC is. TAC leeft. TAC bestaat. Toch is de oorsprong van het cultuur/werk/ontspanningscomplex aan de Vonderweg een andere: Petricomplex. Een blik op verleden en toekomst.

Het begon vijf jaar geleden met een paar mensen aan een bar. In een café. Er moest een complex komen, waar kan worden gewerkt, gewoond, gedacht, geluisterd en gezien. Kortom: een plek waar mensen op *'een voedingsbodem van vernieuwing'*, het leven proeven en maken op het gebied van wonen, werken, kunst, cultuur en ontspanning. In de tussentijd is TAC ontstaan; een tijdelijke verschijningsvorm van Petri. Maar naar dit eerste idee van Petricomplex wordt nog steeds gestreefd. Niet meer aan een bar, maar in overlegorganen met partijen die in staat zijn de Petri-droom mede vorm te geven. Daarom werkt het bestuur van TAC samen met de gemeente Eindhoven, Vereniging Ventose en Woningstichting SWS aan een plan om het hele gebied, het zogenaamde Viktoriakwartier, te ontwikkelen. Het Viktoria Kwartier is vernoemd naar het hotel dat in een ver verleden op de kop van de Mathildelaan stond. Het beslaat grofweg het perceel van TAC, het naastliggende gebouw de *Ventoseflat* (aan de Mathildelaan), en de parkeerplaatsen en straten er direct omheen.

De beoogd projectontwikkelaar SWS werd twee jaar geleden op basis van een plan voor stedenbouwkundige ontwikkeling gekozen zich met het Viktoria Kwartier bezig te houden. Met een overtuigende visie hebben zij hun plek afgedwongen. De gemeente heeft natuurlijk ook een belangrijke stem aangezien zij de huidige eigenaar zijn en de voorwaarden stellen waaronder gebouwd kan worden. En zij hebben een visie op de toekomst van het gebied. De bewoners van de Ventoseflat hebben zich verenigd omdat zij invloed willen uitoefenen op hun woonomgeving. Daarnaast willen zij dat de flat behouden blijft.

In maart 2004 verscheen een boekwerkje van de hand van de vier samenwerkende partijen. Daarin verwoorden zij hun visie op de toekomst van het Viktoria Kwartier. In acht thema's worden wensen en ambities kenbaar gemaakt. *Opvallend is dat een toekomstige functie van cultuur breed wordt gedragen.* Ook streven de partijen

naar een open plek in de stad waar zowel bewoners, omwonenden en anderen elkaar kunnen ontmoeten.

Het Viktoria Kwartier is niet los te zien van de ontwikkelingen tussen grofweg de Witte Dame en het PSV-stadion. Het is logisch dat projecten op die schaal verlopen via een langdurig en weerbaar proces. Er is dan ook nog niets besloten. Niets staat vast en alles kan nog veranderen. Daarom is het belangrijk dat TAC als organisatie haar visie doorontwikkelt en actief deelneemt in de totstandkoming van de plannen. Er is tenslotte wel wat te bereiken; Petricomplex, een goed georganiseerd en gefaciliteerd complex met woon en werkruimtes, met mogelijkheden voor toneel, muziek, exposities en horeca. Dat hier behoefte aan is *én* dat er mensen zijn die het kunnen verwezenlijken wordt dagelijks bewezen in TAC.

De stand van zaken op dit moment is dat er een stedenbouwkundig plan ligt, dat gaat van De Witte Dame tot het PSV-stadion. Dit plan lijkt te worden aangenomen. Ik herhaal: *lijkt te worden aangenomen*. In dit plan staat het gebouw van het TAC nog overeind. Net als de Ventoseflat overigens. Volgens de formele planning zou TAC tot maart 2006 in zijn huidige vorm blijven bestaan. Daarna zou de verbouwing naar Petricomplex kunnen beginnen.

Om voorbereid te zijn op de toekomst wordt volop nagedacht over de wensen met betrekking tot het Petricomplex. Uitgegaan wordt van het huidige gebouw van het TAC. Aan bod komen vragen als: wat is de wenselijke maat van woningen en/of werkplekken, hoe richt je het gebouw in zodat mensen rustig kunnen wonen/werken, maar er ook ruimte is voor activiteiten als de Week van het Ontwerp. Via workshops met onder andere architecten en kunstenaars wordt gezocht naar antwoorden op deze vragen. Deze informatie wordt aan het eind van de rit aan gemeente en SWS gepresenteerd.

~Wordt vervolgd~

Page 03

txt-Christ v.d. Graaf
bld-Rob Stork

Detail 'sounding empties'.

Gijs van Bon

Maar vroeger, en dat weet ik nog goed...

Ckv project Brabants-Bont.

Kantine.

Masterclass John Körmeling.

I love Wendy's food.

Is het nou nog niet af, Kim?

Locos locales disfrutan Los Culimares.

Let op het afstapje.

Paul P zet de bolletjes op de i.

Music in progress.

Wenscabine, Nova Di.

www.blokmeubel.nl

Deze...maar dan in het blauw.

eh...Ckv projectje.

Préparacion de Los Culimares.

Aah, daar hangt ie tegenwoordig.

Balzaal.

The infamous Aaron van Erp.

Gelukkig maar!

Erwin...

...hang die platen terug, jongen!

Voortaan maar thee dan?

Nieuw veiligheidsbeleid van Minister Donner.

Vantac 01, voor jong en oud.

Un Bon café.

Gelieve de motor uit te zetten.

Vreemde eend.

Tac.

Let's Make Things Vetter.

Parijs? New York? Leuke steden om te werken, maar Kim van Leuken hoeft er niet te wonen. Modellen op de catwalk in haar kleding? Voor velen een droom, maar voor Van Leuken houdt het daarbij niet op. Portret van een eigenzinnige modeontwerpster.

In Eindhoven zijn haar meest bekende ontwerpen tot-nog-toe waarschijnlijk de t-shirtjes en tassen met variaties op het Philipslogo, zoals: *'Eindhoven: Let's make things vetter'* of *'Eindhoven: 't moe nie gekker worre'*. De 29-jarige Kim van Leuken heeft niet voor niets Eindhoven als standplaats gekozen: 'Ik heb ook in New York en Parijs gewoond. En hoewel je daar qua werk heel veel voor elkaar krijgt, vond ik het leven daar niet prettig. Mensen zijn er vaak ontevreden of nep. Geef mij maar een dorpse stad als Eindhoven, waar ik binnen tien minuten een bekende tegenkom.'

Met die visie past Van Leuken niet direct in het standaard beeld dat het grote publiek van de mode-wereld heeft. De in tweedehands voetbalschoenen (*met noppen*) en tot rokje omgebouwde spijkerbroek gestoken ontwerpster past ook qua stijl niet in dat plaatje van veel geld en glamour. Afkomstig van de Eindhovense

Design Academy is Van Leuken nuchterder. Niet Versace en Armani zijn haar inspirators, maar Antwerpse grootheden als Ann Demeulemeester, AF Vandevorst of Martin Margiela. 'De Antwerpse stijl staat dicht bij de maatschappij van nu. Creatief, maar niet speciaal voor mensen met veel geld.'

Parijs, New York en Antwerpen

Zelf is ze momenteel nog bezig zich te ontwikkelen. Door haar opleiding aan de Design Academy miste ze vaardigheden – zoals bijvoorbeeld het simpelweg ontwerpen en naaien van passende kleding – die voor een modeontwerpster noodzakelijk zijn.

Na haar afstuderen in 2001 is ze zich door middel van cursussen en stages daarom verder gaan ontwikkelen. 'Pas aan het eind van mijn studie besepte ik dat ik de mode in wilde, anders had ik misschien wel de mode

vakschool gedaan. Gelukkig kwam ik in aanmerking voor een stimuleringssubsidie, en kon ik allerlei vaardigheden alsnog leren.'

Na stages en werk in Parijs, New York en Antwerpen en cursussen in onder meer het naaien van tassen, heeft Van Leuken inmiddels het punt bereikt dat ze verder wil gaan dan alleen het ontwerpen van losstaande accessoires of kleding. Het liefst combineert ze ontwerpen en styling, en maakt ze een totaalconcept aan de hand van een verhaal. 'Ken je de film Kill Bill? Daarvoor is een speciaal pak ontworpen dat alleen voor die film bestemd is. Dat wil ik ook; kleding ontwerpen die alleen ontworpen wordt voor een bepaald verhaal.'

Kleding presenteren via de catwalk vormt slechts een deel van haar plannen. 'Maar de ideeën hierover zijn plannen voor de toekomst.'

Femme Fatale

Verfijnd en rauw

Spanje vormt een terugkerend element in haar ontwerpen, daarnaast zijn er twee vrouwen die haar als voorbeeld dienen: de Spaanse matadore Christina Sanchez en Bonnie Parker van het beruchte Amerikaanse duo Bonnie & Clyde. 'Beiden zijn verfijnd en rauw tegelijk, en daar houd ik van. Ik vind het fascinerend om een vrouw als Sanchez te zien, die misschien wel de enige vrouwelijke matadore ter wereld is; ze doet iets heel mannelijks, maar is toch heel vrouwelijk. Hetzelfde geldt voor Bonnie Parker; ook al was ze gevaarlijk, ze straalde toch iets heel vrouwelijks uit.' Om die reden staat Sanchez in een actiepose afgebeeld op Van Leukens visitekaartje, en heeft ze met haar af-studeren van Bonnie Parker een studie gemaakt. Ze ontwierp uiteindelijk accessoires die tegelijk wapen waren, zoals een haarkam (met de punten als boksbeugel), handspiegel (waarin een gebroken spiegel een mes kan worden) en een armband met bijpassende ring (handboeien met sleutel).

Sinds mei van dit jaar heeft ze haar atelier in TAC. Om niet thuis te hoeven werken, maar ook om de nodige contacten op te doen. 'Het is fijn om een werkplek en

thuis gescheiden te kunnen houden. Ik kan hier bij wijze van spreken creatief exploderen, en dan 's avonds in een opgeruimd huis tot rust komen. De contacten zijn ook een voordeel: via TAC heb ik gastlessen over mode kunnen geven op een middelbare school en in TAC heb ik in de Week van het Ontwerp een winkeltje gehad. Dat winkeltje zou ze graag voort willen zetten, maar met het huidige bestemmingsplan voor TAC is dat niet mogelijk. 'Ik zou hier graag één week per maand een openbare expositie houden en dan ook dingen verkopen.'

In de nabije toekomst wil Van Leuken haar ontwerpen dan ook in productie gaan nemen. 'Ik wil in ieder geval de gemeente benaderen om de t-shirtjes over Eindhoven als promotiemateriaal te gaan gebruiken.

Ik heb daar ook alweer nieuwe ideeën voor, en dat zou

een hele lijn kunnen worden. Maar ik heb bijvoorbeeld ook accessoires van rubber die ik met de Week van het Ontwerp verkocht heb, en die ik graag in productie zou nemen. Daarvoor moet ik nog op zoek naar mensen die mij kunnen helpen, want ik heb geen idee hoe ik dat het beste aan zou moeten pakken.'

Genieten

Wat Van Leuken ook doet, belangrijk bij alles is haar wil om te genieten. 'Sommige mensen maken kunst om te shockeren of ergens tegenaan te trappen. Ik denk dan: maak gewoon iets moois of iets met humor waarvan je kan genieten. Wat ik in mijn werk laat zien, is vaak wat ik mooi vind, en wat ik over wil brengen omdat mensen dat uitzichzelf vaak niet zien.' Nadenkend: 'Eigenlijk wil ik het leven gewoon mooi maken – voor mezelf, en voor anderen. Ik kies gewoon voor genieten.'

Jawel Kim: *Let's make things vetter.*

De 'Let's make things vetter'- shirts zijn te verkrijgen tijdens de Blender feesten van Cooks, op: 17-dec-04 / 02-jan-05 / 07-jan-05 / 15-jan-05 / 21-jan-05, bij Pop kappers of via kim_van_leuken@hotmail.com.

OON⁰⁵

Vijf zalen, een keur aan dj's en bands, video-art en andere kunstzinnige vreemdheden. OON05 verwent, bevreemdt, verbaast, en feest. Een krankzinnig Oud op Nieuw gegarandeerd.

Na het succes van vorig jaar orga-ni-seert TAC ook dit jaar weer een spetter-end Oud op Nieuwfeest. Maar ditmaal gaat ze verder; door kunstenaars ontwik-kelde decors, video-art en vreemde gad-gets. Hiermee waant de bezoeker zich in een andere wereld. Een reis langs ver-schillende sferen, ondersteund door bands en dj's uit verscheidene muzikale richtingen. Een overzicht:

Borehole

Borehole is een harde en enthousiaste band uit Eindhoven rockcity. Hun muziek kan het best worden be-schreven als een zeer besmettelijke mix van sleazy rock&roll, subtiel spannings-bogen en psychedelische elementen. De nummers zijn doordrenkt van intens ruwe zang. Ze knallen vol vertrouwen, zoals het hoort bij een band met een attitude. De band bestaat uit Main Man Mo, Sandy Whorehole, sexy Miss Jacky D en basbeuker Roel. Eerder speelden zij met onder andere Unida, Atomic Bitch-wax en 5 Horse Johnson.

Borehole

69 Charger

Of te wel de Goddamn Drunk 'n Roll Motherfuckers! Het is 1999 en de wereld is geobsedeerd met het nieuwe millen-nium. Drie jongens geven alle verwarring een dikke middelvinger en verenigen hun unieke individuele gebrek aan muzi-kaal talent in een spervuur van nummers die je terugbrengen naar de oertijd. Hun unieke stijl wordt al snel opgepikt en in 2003 komt hun eerste full-length album uit: *From ideal son to low-lifescum; the early years*. Het album Trash Deluxe (2004) stond zelfs twee maanden nummer 1 in Fret Magazine's Lowlands top 25.

69 Charger

The Homooos

The Homooos werden in 2001 opgericht door Zach Hamilton (the Hamiltons) met als missie de nieuwe sensatie in de rock & roll muziek te worden. Als Zack weet dat het goed is, verdwijnt hij in 2004 in het niets. The Homooos staan voor authentieke stadionrock in de stijl van Thin Lizzie tot Iron Maiden.

DJ Dub

Voor menig Eindhovenenaar bekend van de 24-uurs tent van Reggae Sundance Festival draait DJ Dub inmiddels door het hele land bij reggaeconcerten. Zijn relaxte reggae en explosieve dancehall zorgen ervoor dat het dak er af gaat.

DJ Tunan

Van Aphex-stijl electro tot drum'n'bass. Even lekker chillen op een fijn muziekje? Vergeet het maar! Eén stap in zijn platen-collectie en je benen dansen tot je erbij neervalt.

DJ G.T.I Boy

Zijn naam ontleent hij van de slechtste 'tag' die hij ooit op een muur zag staan. Daarmee zijn direct zijn roots verklaard. DJ G.T.I Boy laat je horen wat hiphop is en waar het vandaan komt.

DJ Chet

Hiphop, drum'n'bass, dancehall, er is geen stijl waar DJ Chet geen raad mee weet. Een opzwepende mix van muziek die je doet zweten tot je erbij neervalt.

DJ Joris

Electro, alternatieve 80's en late 70's elec-troclash. DJ Joris neigt duidelijk naar het alternatieve.

DJ Ruben

Bekend van de Effenaar, Bakkerij en La Folie. Tegenwoordig draait Ruben alleen

nog als hij het echt leuk vindt. Daarom is hij deze nacht in het TAC te vinden. Draait naar eigen zeggen alles wat goed is van 1950 tot 19-nu. Rock, punk, soul, funk, als het maar ballen heeft!

DJ Stompbrother Ray

Voor Stompbrother Ray begon het alle-maal met de Sonics. Zijn muziekkeuze is daarom rauw, rauw en rauwer. Benieuwd hoe deze dj uit de Batecave (013) deze keer 69 Charger aan gaat kon-digen.

DJ's XiniX en R-Kid (Effenaar) gaan vanavond 'Back to the Future'.

Met platen uit de 70's, 80's, 90's, 00's en die van morgen, laten zij je op de dansvloer 'de zolen van je schoenen weg-schroeven.' Pop, hiphop, funk, rock, dance, R & B gaan de revu passeren.

Zodiak Commune

Al weer 11 jaar heeft Zodiak Commune in Nederland, België en Duitsland haar bijdrage geleverd aan de meest avontuurlijke acid-, techno- en electro-feesten, straat-parades en festivals. Met feesten als Acid Virus, Eleven, Liquid Foundation, Acid Rain, Eindhoven Techno City en het Zodiak Commune Records label, heeft de Zodiak Commune de afgelopen elf jaar een solide reputatie opgebouwd. De sfeer staat altijd bovenaan en met oud & nieuw zal in het TAC een dimensie aan de Zodiak Commune toegekend

worden. Wordt aan de decoratie veel aandacht besteed, de muziek is zeker zo belangrijk om dat plekje te creëren waar jij wilt zijn, op dat moment, op die plek, voor altijd... Vanavond gaan we op reis! De gidsen voor deze avond zullen zijn:

DJ Saint

Over elektronische velden en vonkende vlaktes loodst hij je naar een vallei waar donder en bliksem heersen.

DJ Zodiak

Door het door zure regen geteisterde donkere bos kent hij een pad. Volg en luister aandachtig. Stribbel vooral niet tegen, dat zou zonde zijn...

DJ D=p+cer

Vol van energie leidt hij je langs gebroken beats via malende technostromen naar het o zo mooie acid topje.

DJ Rick Angel

Hypnotische beats stuwen je tegen de berg omhoog. Eenmaal boven aan-geko-men begint de reis pas echt.

Dj Bor

Blijkt een gedreven treinmachinist te zijn, maar hoe de wissels staan weet niemand. Dat het een spannende rit gaat worden in de Acidtrain is zeker.

Live!

Een nog onzekere bestemming, met een hoog activiteitengehalte.

Bij het ter perse gaan van dit blad, ontving de redactie het vrolijke doch veron-trustende bericht, dat de kaarten uit-verkocht zijn. Het heeft dus geen zin meer om naar het voorverkoopadres te gaan, ook worden er aan de deur geen kaarten verkocht...probeer U het gerust op de zwarte markt... óf meld je aan als; **vrijwilliger!**

De Redactie.

Interview-Ad Peijnenburg

**Ik probeerde ieder-
een mijn muziek
door de strot te
duwen.**

Je weet van tevoren nooit wat er gaat gebeuren.

Saxofonist Ad Peijnenburg bracht onlangs met vriend en collega-muzikant percussionist Steve Hubback tien dagen doortemidden van geisers, harde winden watervallen. Van dit avontuur in IJsland maakte de improvisatiemuzikant een CD die hij op begin december in het TAC presenteerde.

Er zijn maar weinig momenten dat Ad Peijnenburg niet met muziek bezig is. In 1976 richtte hij het saxofoonsextet 'De Zes Winden' op. Daarnaast maakt hij al ruim veertien jaar deel uit van het trio 'Just the Two of us', samen met percussionist Thebe Lipere en drummer Louis Moholo uit Zuid-Afrika. Hij brengt Japanse en Europese muzikanten samen in het steeds wisselende improvisatieproject 'Deshima Ensemble' en vinde daarnaast nog tijd voor het programmeren van 'JazzPower', het Zuid-Nederlands Jazz Festival én hij doet 'losse' projecten.

Na bijna dertig jaar zou je toch denken dat Ad Peijnenburg als nationaal en internationaal gevestigde naam in de improvisatiemuziek een aardig kapitaaltje heeft opgebouwd. Niets is minder waar. Peijnenburg: 'Als je voor deze muzieksoort kiest weet je in ieder geval één ding zeker: voor het geld hoef je het niet te doen. Tot voor kort heb ik er redelijk van rond kunnen komen, maar doordat er ook momenten waren waarop het wat minder ging en ik amper in staat was mijn vaste lasten te betalen, heb ik om de druk te verminderen een baantje genomen als afwasser in het Maxima Medisch Centrum. Die uren zijn de enige momenten dat ik in mijn hoofd niet met muziek bezig ben. Niet zozeer door de herrie van de afwasmachine, want daar componeer ik wel doorheen als het moet. Maar het afgrijpselijke Sky Radio maakt het werk haast ondraaglijk.'

Ideeën

Wanneer men de muziek van Ad Peijnenburg als jazz bestempelt, is hij er als de kippen bij dat te corrigeren. 'Ik vind dat nogal kort door de bocht, want jazz heeft zo'n oubollig imago. Noem het liever improvisatiemuziek met onder andere jazzinvloeden, want natuurlijk liggen mijn

roots wel bij de jazz. Mijn platenkast staat er bol van. Toen ik veertien was, liet mijn heesingsnichtje, die een paar jaar ouder was, me wat platen horen van onder andere Thelonius Monk. Vanaf dat moment was ik om.

Ik luisterde alleen nog maar naar muziek en toen ik op mijn twintigste besloot om baritonsaxofoon te gaan spelen, had ik al zoveel gehoord, dat ik precies wist wat ik wilde.

Bij de meeste mensen ontstaan de muzikale ideeën pas nadat men het instrument onder de knie heeft, maar ik hoefde alleen nog maar dat instrument te leren bespelen om ze ten gehore te kunnen brengen. Het begon natuurlijk met het kopiëren van andere muzikanten, maar ik heb daar al vrij snel mijn eigen draai aan kunnen geven. Heel motiverend werkte dat, want ik had immers al een doel voor ogen.

Mijn muzikale voorkeur is me niet met de paplepel ingegoten en ik kom al net zo min uit een muzikaal nest. Ik denk dat het er onbewust altijd al in heeft gezeten en dat het op vrij late leeftijd pas een weg naar buiten heeft gevonden. Ik heb ooit een foto gezien van een oom van me, waarop hij saxofoon speelt. Ik heb hem overigens nooit horen spelen, maar de foto heeft indruk gemaakt. Misschien heb ik de gave van hem. Wie weet.'

IJsland

Het idee om een CD op te nemen in IJsland ontstond spontaan. Ad: 'Steve en ik hebben een paar jaar geleden samen een plaatje opgenomen hier in Nederland en die samenwerking is ons allebei goed bevallen. Zo goed zelfs, dat Steve in een interview met het Britse muziekblad Wire vertelde dat hij graag nog eens met me zou willen samenwerken. Toen ik dat las heb ik hem meteen per mail bedankt en heb hem laten weten dat ik graag op

zijn aanbod in zou gaan. Hij wilde eigenlijk hierheen komen vanuit IJsland waar hij al drie jaar woont, maar omdat dat land me altijd al gefascineerd heeft en ik er nog nooit was geweest, besloot ik daarheen te gaan. We zijn twee dagen Reykjavik uit geweest om geluids- en beeldopnamen te maken in de IJslandse natuur, maar het drukbezette programma speelde zich grotendeels in de hoofdstad af.

Heel IJsland telt maar 270.000 inwoners en Reykjavik is kleiner dan Eindhoven. Ik had dus niet verwacht dat ik met mijn muziek veel toehoorders zou vinden. Dat viel mee. Steve en ik hebben heel prettig samengewerkt met een paar IJslandse muzikanten.

We hebben onder andere opgetreden in een soort TAC, hebben televisieopnames gedaan voor een populair cultureel muziekprogramma en ik heb een lezing gegeven over improvisatiemuziek op het conservatorium.

Voor dit laatste was ik erg nerveus. Ik had zoiets nog nooit gedaan en vroeg me af of ik wel genoeg te vertellen had over het onderwerp. Voor de zekerheid had ik wat instrumenten meegenomen om de eventuele stiltes te kunnen vullen. Uiteindelijk ben ik meer dan twee uur aan het woord geweest en heb ik op het laatst een stukje gespeeld, omdat erom gevraagd werd.

Ik stond enorm van mezelf te kijken, maar mijn vrouw zei me later dat het nogal logisch was dat ik

zoveel te vertellen had, omdat ik immers dertig jaar voorbereiding heb gehad.'

Componeren

In de loop van zijn muzikale carrière heeft de muzikant wat meer rust gekregen. 'Vroeger was ik een soort muzikaal missionaris. Ik probeerde iedereen mijn muziek door de strot te duwen. Dat doe ik nu niet meer. Ik maak graag muziek die mensen boeit, maar wanneer ze het verschrikkelijk vinden, dan is dat zo. Je kunt onmogelijk iedereen plezieren. Ik ben niet bezig om muziek als een product in de maatschappij te brengen. Dat kan ook niet omdat het steeds weer anders klinkt. Natuurlijk, wanneer ik een CD opneem, is dit geen improvisatie meer, maar een compositie, omdat je hem keer op keer op kunt zetten en hij steeds weer hetzelfde klinkt. In feite is improviseren niet veel anders dan componeren; je begint en je stopt ergens.

Tussen iets spelen wat je van te voren hebt bedacht, of het zonder nadenken bewegen van je vingers zit een soort denkbeeldige, schuivende schaal. De ene keer helt deze een beetje naar links, de andere keer weer naar de andere kant. Het wisselt en dat is het leuke van improvisatie. Je weet nooit van tevoren wat er gaat gebeuren. Net als dit gesprek in feite. Jij vraagt mij iets, maar kunt vooraf nooit invullen wat ik terug ga zeggen. Dat houdt het gesprek spannend en in beweging. Zo is het nu ook precies met de muziek die ik maak.'

Rollator! Vernieuwt de veroudering.

Een overweldigend succes, zo mag je het Rollator Project van Denovo Design wel noemen. Begonnen als expositie tijdens de Week van het Ontwerp, uitgroeit tot golf van ontwikkeling en bewustwording.

Na de eerste publicatie in VANTAC liep het storm bij Denovo Design, initiator van Rollator! *De nieuwe generatie.* Televisieploegen, radiostations, landelijke en regionale kranten. Allemaal wisten ze van het project en wilden ze er aandacht aan besteden. En toen moest de Week nog beginnen.

Maar ook de industrie keek aandachtig mee over de schouders van het vijftiental ontwerpers dat zich had gebogen over het 'sportieve, blauwe ziekenfondsexemplaar.' Er kwam interesse van producenten uit Duitsland en Engeland. Een regionaal samenwerkingsverband van partijen als TNO en VGZ heeft het plan opgevat een rollator te maken van een nieuw materiaal, magnesium profiel. Zij willen de nieuwe rollator via fietswinkels verkopen.

Het aantal aanvragen om de expositie elders op te bouwen was helemaal niet te overzien. Interesse kwam van plaatsen als het Nationaal Museum Verpleging en Verzorging, een sponsorrace in Weert, een congres in

Utrecht en een bibliotheek in Almelo.

Volgens Manuel Wijffels van Denovo Design overtreft de aandacht alle verwachtingen. 'Wij hebben gekscherend gezegd dat we wel eens meer aandacht zouden kunnen krijgen dan de Week van het Ontwerp zelf. En dat is eigenlijk gebeurt.'

Er was veel lof, ook van bejaarden, maar er kwamen ook ouderen die dachten even de perfecte rollator te komen uitzoeken.

Manuel: 'Maar dat gaat natuurlijk niet, als je bedenkt dat de meeste ontwerpen in anderhalve maand ontwikkeld zijn en de opzet van de tentoonstelling vooral onderzoekend bedoeld was.

Nieuwe denkrichtingen aanreiken, reacties meten. Het 'perfecte' ontwerp komt nog wel.'

Op veel fronten een succes dus, al was het maar dat de rollator in het zonnetje is gezet. 'Als mensen zich minder schamen voor het gebruik van een rollator, hebben we al veel bereikt.'

Rollator, Marie
Ghita van Bergen
∞

Rollator; Spring
Denovo Design
∞

Rollator;
Legwagon
Guido Ooms
∞

De Boekenmakers-links Erwin, rechts David.

UITGEVERIJ De Boekenmakers

Erwin van der Meeren David van Iersel bundelden in februari van dit jaar hun krachten in uitgeverij De Boekenmakers. Nauwelijktien maanden later geven ze van uit het Temporary Art Center met succes hun vierde boektitel uit.

Ze kennen elkaar uit de Nassaustraat waar ze als vrienden in de Eindhovense binnenstad opgroeien. Erwin rolt na zijn studie Algemeen Management aan de Hogeschool Holland in het Amsterdamse horeca-leven. Via zijn werk als bedrijfsleider van een Italiaans specialiteiten-restaurant belandt hij in de buitendienst van Coca Cola, waarna hij onder meer werkt als account- en rayonmanager voor respectievelijk Heineken en Nestle.

David volgt de kunstacademie in Den Bosch. Het winnen van de Lucasprijs helpt hem in zijn carrière als grafisch vormgever en binnen het Limburgse bureau Van Gerwen schopt hij het al snel tot hoofdontwerper. Om ervaring op te doen zet hij zich pro forma onder andere in voor een bureau in Amersfoort en maakt hij, samen met broer Rik, catalogi voor galerie Willy Schoots. Het 'eigen baas zijn' zit David in het bloed. Zes jaar geleden richt hij samen met Mark Koppen het inmiddels succesvolle bureau Scherpontwerp op.

Passie voor boeken

Hoewel de jeugdvrienden elk hun eigen pad bewandelen, zijn ze elkaar niet echt uit het oog verloren. 'De aanleiding voor ons hernieuwd contact was de uitdaging om 50 jaar betaald voetbal in een boek in beeld te brengen. Toen David mij benaderde om dat avontuur samen aan te gaan, was ik aanvankelijk nogal huiverig', vertelt Erwin. 'Maar onze gedeelde passie voor boeken heeft die twijfel zonder meer overwonnen.' Inmiddels bestaat uitgeverij De Boekenmakers tien maanden en in die periode zijn vier boektitels verschenen. De heren vormen een hecht team.

Erwin houdt zich vijf dagen per week bezig met het bedrijf. Hij is de drijvende commerciële kracht, terwijl David vooral het creatieve deel voor zijn rekening neemt. Niettemin vullen ze elkaar aan, te meer daar David nogal druk is met zijn ontwerpbureau aan de Bergstraat.

Uitgaves

De onderwerpen van hun uitgaves liggen tot nu toe vooral in het verlengde van hun eigen interesses. 'Het medium boek herbergt alles dat ik als vormgever ambieer. Het vraagt om redactie, routing, beeld- en tekstverhouding. In tegenstelling tot een heleboel ander

werk is een boek bovendien voor altijd', aldus David. 'Daarbij proberen we wat betreft de onderwerpen te anticiperen op de actualiteit. Verder doen we vooral waar wij zelf zin in hebben.' De Boekenmakers' eerste uitgave is een boek ter ere van de 70e verjaardag van Davids vader en kunstenaar Gerard van Iersel.

In samenwerking met Pics United volgde daarna snel het fotoboek Oranje in Beeld, over het Nederlands Elftal in Portugal. Meer recentelijk is de gesponsorde uitgave Vierentwintig uur Eindhoven, waarin 150 deelnemers in de categorieën winkelen, cultuur, eten en drinken worden belicht. Erwin: 'We hebben veel werk verzet om dit boekje tot stand te brengen. De VVV van Eindhoven heeft ons daarbij goed geholpen. Het resultaat is bevredigend en daarom lopen we met het idee om de formule te kopiëren naar steden als Tilburg en Den Bosch.' In november verschijnt '50 jaar betaald voetbal', een omvangrijk naslagwerk over de geschiedenis van het betaalde voetbal in Nederland.

Kosten noch moeite werden gespaard. Het boek is geschreven door Frans van den Nieuwenhof en Matty Verkamman en bevat bijdragen van onder andere Johan Derksen en Jean Nelissen.

Toekomst

De Boekenmakers wil grotere producties als '50 jaar betaald voetbal' blijven combineren met kleinschaligere projecten. In het verlengde van de contacten met PSV en de voetballerij ligt in ieder geval het plan om met sterrenrestaurant Avant-Garde een kookboek samen te stellen.

De reden dat de uitgeverij kantoor houden in TAC is de mogelijkheid tot kruisbestuivingen met creatieven in andere takken van sport. 'Onze drukke agenda heeft ons daar tot nu toe van weerhouden, maar dat gaat zeker gebeuren', verklaart David. 'In dat kader hebben we ook de ambitie om diverse onderwerpen op een andere manier onder de aandacht te brengen. Op termijn willen we daarvoor een ander soort platform binnen het TAC realiseren. Maar daar is wel eerst rust en tijd voor nodig.'

Meer informatie over uitgeverij De Boekenmakers:
www.deboekenmakers.nl / info@deboekenmakers.nl

If you can't leave your mark give up - truism by Jenny Holzer.

Beste Drukker, hierbij het document voor VanTac02, het is opgemaakt met voldoende overlap, wilt U toch zo zorgvuldig mogelijk schoonsnijden. Er staan belangrijke details dicht bij de rand!
VrGr Eric de Haas (bij problemen of vragen; hahaas@hotmail.com - 06 42128042)

LIJM: Een muzikale etalage.

Er gebeurt veel moois in Eindhoven, zeker op muzikaal gebied. Een aantal Eindhovense muzikanten vindt dat die muzikale pracht niet uitsluitend voor henzelf is bedoeld en wil er graag een breder publiek mee laten kennismaken.

'Er is méér in Eindhoven dan rockcity en eigen-belang alleen. Een nieuwkomer in het bandcircuit heeft hier maar weinig mogelijkheden om op te treden, hoe goed de recensie ook is'. Initiatiefnemers Foam en Airbus zien redenen genoeg om zelf podiumruimte te organiseren. Het resultaat is LIJM.

LIJMbundelt muzikanten en hun muziek. Het verruimt de horizon door een podium voor eigenzinnige Eindhovense bands te creëren waar, behalve het spelen van een eigen set, lijmen een belangrijke voorwaarde is. Lijmen staat voor het intensiveren van 'inter-bandse' contacten, het stimuleren van muzikale kruisbestuivingen en het opzoeken van muzikale grenzen.

LIJM is hovenal een etalage voor Eindhoven's talent, onder het luisterend oor en toeziend oog van iedereen die zich voor muziek interesseert.

LIJM vindt plaats in het Temporary Art Center en staat garant voor een avond vol live-muziek. Non-stop, omdat vijf regionale bands (Foam, Sweet Assembler, Airbus, Bad Cheetah en Omski) zich er letterlijk ononderbroken als aanstormend talent zullen bewijzen. Mochten er onverhoopt nog gaten vallen dan dicht dichtster Arnoud Rigter de gaten. De avond wordt afgesloten met elektro-pop van dj's Luus en Gor.

'We hebben de bands niet op basis van hun muziek bij elkaar gebracht. Het criterium is eigenzinnigheid; een avond popmuziek zonder kaders', aldus Mariska Louman (Foam). 'Of de avond een vervolg krijgt, weten we nog niet. Ook dat is onderdeel van het experiment.'

**LIJM in Temporary Art Center,
zaterdagavond 18 december 2004,
aanvang 19.00 uur met:
Foam, Sweet Assembler, Airbus,
Bad Cheetah en Omski**

info: www.lijm.dse.nl

Hoe een dwerg een dode naakte vrouw verleidt

~

**Een vrouw met een visioen over kippenpoten,
een tent in een moeras en een wasmachine in het bos.
Welkom in de wereld van kunstenaar Aaron van Erp.**

In het atelier van deze succesvolle, tengere en ietwat loensende beeldend kunstenaar staan levensgrote doeken rijndik tegen elkaar uitgesteld.

‘Ik ben altijd met een paar schilderijen tegelijk bezig’ vertelt hij. ‘Dan kan ik het ene laten rusten als ik even vast zit, en met een andere blik later weer verder werken. Ik haal vaak dingen weg en schilder ze op een andere plek opnieuw.’

Het zijn voor hem manieren om gelaagdheid in zijn werk aan te brengen. Die gelaagdheid is nodig, want zijn schilderijen zijn verhalen. Tegen een vrij zacht-aardige en aantrekkelijke achtergrond, meestal een prachtige robuuste en toch verfijnde natuur, schildert hij absurde en wrede taferelen. Een dwerg die een dode vrouw een lap vlees voor de neus houdt (‘om haar te verleiden tot zijn dwergenwereld’), een vrouw voor een huis met een visioen van kippenpoten of een wasmachine in een bos

wat er helemaal niet uitziet als een bos.

Hij houdt van heldere kleuren, maar schuwt geen pasteltinten als achtergrond voor de vet aangezette, soms verwrongen figuren die een hoofdrol spelen op het doek.

Angst

Waar de fascinatie voor wreedheid en absurditeiten vandaan komt, weet hij niet precies. ‘Het zou te maken kunnen hebben met mijn persoonlijke angst voor wreedheid, angst voor mensen die anderen pijn willen doen en daar nog van genieten ook. Angst en fascinatie liggen volgens mij dicht naast elkaar.’

Hij is niet bang dat de angst realiteit wordt, want de paniekbeelden zijn naar zijn mening irreëel. Waarom hij toch paniekbeelden schildert? ‘Ik weet het niet. Het is volgens mij ook niet de bedoeling dat ik dat weet.’

**‘Wanneer je je iets herinnert,
kun je nooit ieder detail
precies weergeven.’**

Waarom zou ik dat nodig hebben? Ik denk niet zo heel goed na over mezelf. Ik weet niet waarom ik in elkaar zit, dus het heeft ook geen zin om te weten hoe ik in elkaar zit.’

Sinds hij in 2001 afstudeerde aan de kunstacademie in Den Bosch, heeft hij niet te klagen over een gebrek aan positieve aandacht. In 2003 behoorde hij tot de laatste twintig van de genomineerden voor de Koninklijke Prijs voor Beeldende Kunst. Op dit moment is hij één van drie kunstenaars die in aanmerking komen voor de Wim Izaksprijs, een tweejaarlijkse aanmoedigingsprijs voor jonge Nederlandse beeldende kunstenaar. Hij zou de prijs graag winnen, omdat hij dan weet waar hij het komend jaar van kan leven. Maar in financieel opzicht maakt hij zich niet écht zorgen. Hij zoekt alleen nog een nieuwe galerie in Amsterdam.

Verhaal

Dat hij schildert, is volgens hem uit toeval voortgekomen. ‘Ik had misschien schrijver willen worden, maar ik heb niet de discipline om een verhaal helemaal uit te denken. Ik hou ook niet zo van schrijven. Wel van lezen, maar niet van schrijven. Nu schilder ik eigenlijk wel steeds een beetje over hetzelfde doorlopend verhaal.’ Over het algemeen weet hij niet waar een idee voor een schilderij vandaan komt. ‘Het komt in mijn hoofd en als het sterk genoeg is, moet het worden uitgevoerd, anders blijft het ergens steken.’

Inspiratie haalt Van Erp uit boeken en songteksten, maar de laatste tijd ook vooral uit de natuur. Afgelopen winter vloog hij naar zijn vader die op Bonaire woont. Daar tekende hij de exotische warmte en intensiteit van de tropen. Terug in Nederland werden deze beelden uitgewerkt op doek. Natuurlijk met ‘zijn’ knipoog. Bij een aanval van een grote vogel op een nauwelijks geklede donkere man, was het voor Van Erp nodig om

ook een motorboot te schilderen. ‘Ik hou van hedendaagse, herkenbare elementen. Het publiek vindt het volgens mij prettig als er iets te zien is dat ze ook in het dagelijks leven tegenkomt. Zo heb ik een tijdje mensen met adidas-broeken geschilderd. Die kent natuurlijk iedereen. En ze zijn heel makkelijk om te schilderen. Het zijn maar drie streepjes.’

Tijdens zijn studie aan de academie heeft hij veel naar het werk van Francis Bacon gekeken. Bacon schilderde net als Van Erp bijna onaffe figuren, met niet teveel details. Voor Van Erp is de wijze waarop mensen ‘zich herinneren’, het belangrijkste argument om niet alles wat hij uitbeeldt tot in de puntjes realistisch uit te werken. Zo blijft er veel ruimte over voor de fantasie. ‘Wanneer je je iets herinnert, kun je nooit ieder detail precies weergeven. Dat heeft te maken met de manier waarop de geest werkt. Het is helemaal niet nodig alle details te onthouden.’

Improvisatievermogen en een informele sfeer.

**Het kan niet vaak genoeg gezegd. Het moet blijven herhaald:
TAC is een vrijwilligersorganisatie. Ja, en?**

Het is altijd lastig als je jezelf een veer in de kont wil steken, zonder dat er iemand is die daarom vraagt. Alleen jijzelf. Het is altijd lastig als je je wil verantwoorden voor problemen die zich in de toekomst eventueel kunnen voordoen, zonder dat ze er al zijn. *Daarover gaat dit stukje.* Want in TAC zijn tientallen vrij-willigers actief die hun uiterste best doen om alles zo goed mogelijk te laten verlopen. Ze houden zich bezig met de verbouw en het onderhoud van het pand, ze maken een blad, dit blad, ze zitten in overlegorganen met gemeente en woningbouwverenigingen, ze organiseren culturele evenementen, organiseren een nieuwjaarsfeest, ze houden zich bezig met juridische zaken en ze zorgen voor een inspirerende werkomgeving voor de bedrijfjes en eenlingen in TAC.

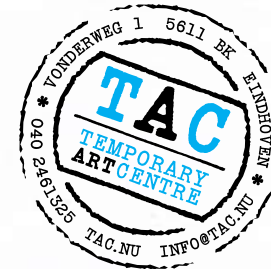
Om een club als TAC te runnen is een welhaast professionele organisatie nodig, en nogmaals, die is het niet. En dat blijkt soms. Bij het nieuwjaarsfeest 2003 bijvoorbeeld. Door de enorme drukte en een gebrek aan vrijwilligers was de garderobe een puinhoop.

Heel vervelend om op een jas te wachten terwijl binnen hoorbaar een spetterend feest bezig is. Toch was van echte irritatie geen sprake. Waarom? Blijkbaar hadden de gasten wel in de gaten dat TAC niet kan worden beoordeeld als een professioneel congrescentrum.

Gelukkig maar. *Positief gezegd:* TAC is een vrij-willigersorganisatie die streeft naar een professionele uitstraling, maar die naast een goede organisatie zich onderscheidt in improvisatievermogen en een informele sfeer. Kijk, daar kun je mee aankomen.

Die informele sfeer heeft grote voordelen. Het trekt bedrijfjes, ontwerp bureaus en kunstenaars die juist op zoek zijn naar die sfeer. Die voelen dat TAC gevormd wordt door de mensen. En niet wordt gekaderd door een rigide, vooropgezet plan. Het trekt mensen die als vrijwilliger actief willen zijn en nog niet precies weten wat ze willen. Ze kunnen om zich heen kijken en zoeken naar de plek waar ze zich het meest thuis voelen. En de TAC-sfeer trekt bedrijven die in een bijzondere omgeving een bedrijfspresentatie willen houden.

Wij koesteren die sfeer. Hopelijk jij ook.

Vrijwilligersvacatures

We kunnen bij het Temporary Art Centre altijd vrijwilligers gebruiken. We hebben vacatures die worden uitgevoerd in teamverband met een redelijke mate van zelfstandige invulling. De tijdsbesteding varieert, maar is gemiddeld minimaal 3 uur per week.

Op dit moment zijn er de volgende vacatures:

productieleiders activiteiten

om te zorgen dat organisatoren van begin tot eind begeleid worden met en ondersteund worden in hun wensen en ambities in TAC.

productieondersteunersactiviteiten

bij de entree bij activiteiten, controle van zalen, hulp bij horeca.

perschef

die in kernteam van communicatie de verantwoordelijkheid heeft voor de relaties met de pers, lokaal en landelijk.

digi-technen

die met verstand van hardware en software kunnen zorgen voor ondersteuning van webactiviteiten, extranet, onderhoud computerinfrastructuur.

klussers technische werkzaamheden

om te helpen met verbouwingen in het pand, onder andere aanpassingen in elektra, grote verbouwingswerkzaamheden, leidingwerk, glaszetten, etc.

klussers klein-technisch werk

voor schilderwerk, kleine verbouwings

werkzaamheden en/of schoonmaakwerkzaamheden.

technici licht en geluid

die (op termijn) de coördinatie en ondersteuning van licht en geluid kunnen doen.

Interesse?

Je kunt voor meer info contact opnemen met TAC; 040-2461325 of info@tac.nu

TAC zoekt vrijwilligers voor het Oud Nieuwfeest!!!

Wij zoeken mensen die tijdens het feest willen werken als:

**Barkeeper
Garderobemedewerker
Kaartjesscheurder
Mobiele ploegpersoon, of
Bonnenverkoper**

Het is de bedoeling dat mensen tussen 0:00 uur en 08:00 uur 2 x een dienst van 2 uur draaien en dus ook 2 x 2 uur vrij zijn, zodat iedereen zelf ook lekker kan feesten. Daarvoor wordt je natuurlijk voorzien van de nodige consumptiebonnen.

Heb je zin in een leuke avond en tegelijk mee te helpen een fantastisch feest neer te zetten?

Stuur dan een mailtje naar oudjaar@tac.nu Bellen kan ook naar nummer 040-2461325.

Zet in het mailtje je naam, telefoonnummer en wat je het liefst zou willen doen. We zullen dan spoedig contact opnemen.

MODELTEKENEN.NL Cursus modeltekenen

Tijdens deze cursus leert u modeltekenen in 10 lessen, van de basis van het modeltekenen, tot een uitgewerkte tekening. De cursus heeft als uitgangspunt het menselijk lichaam, vorm, lijn, perspectief, anatomie en materiaal komen uitgebreid aan bod aan de hand van een naakt model. De cursus wordt gegeven door 2 kunstenaars/docenten, zodat u een bekwaame begeleiding kan verwachten. Alle materialen die gebruikt worden tijdens de lessen zitten bij de cursusprijs inbegrepen, u hoeft dus niets aan te schaffen om mee te kunnen doen.

Docenten: Anouk Bax en Gijs Pape

Ccursus-data:
16 februari tot en met 20 april (10 lessen)
iedere woensdag avond van 19.30 tot 22.00 in het TAC.

**16, 23 februari
2, 9, 16, 23, 30 maart
6, 13, 20 april**

Het inschrijfgeld voor deze cursus is 160,- euro het model en alle materialen die gebruikt zullen worden tijdens de lessen zijn bij de prijs inbegrepen.

**Voor meer informatie kijk op:
www.modeltekenen.nl,
of bel 06-28347602**

Beklag van een kunstenaar.

Al die verf in felle kleuren is een farce
Aan zwart en grijs heb je genoeg.

En de dichters met hun mooie woorden,
alles krom geschreven, om poët te kunnen zijn.

Een farce en niet eens een mooie.
Alles is veranderd,
zonder dat ik erom vroeg.
En straks als ik dit lees is het alleen maar zielig,
zonder kader en betekenis,

rijmt niet eens.

Wie wil dat nu lezen,
laat staan leven.
Alles moet geel en roze zijn,
met perfecte lichamen,
die niemand in het echt ooit ziet.

Alleen olievlekken maken mooie kleuren
en DSM bij zonsondergang.

Gijs Pape 2004

VanTac wordt gedrukt bij:

fin.

de witte
DRUKKERIJ

Hastelweg 260B - 5652 CN Eindhoven
Telefoon: 040 - 266 14 00 - Fax: 040 - 266 14 01
www.drukkerijdewitte.nl - E-mail: info@drukkerijdewitte.nl

leven. Alles moet geel en roze zijn,
mand in het echt ook ziet. Al
en DSM
Het felle
ik was geh
bedruken vo
avond knit
huis. Ye he
En alles d
als een d
dan valt h
is voor w
mij. Zie li
Beleg van
Al die veel
En de di
poet te
En faare
erom we
kaders en
Alles moet geel en roze zijn

